

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Roma — Włochy) — Pontina Ambiente Srl przeciwko Regione Lazio

(Sprawa C-172/08) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 1999/31/WE — Artykuł 10 — Szczególny podatek od umieszczenia odpadów stałych na składowiskach — Obowiązek zapłaty tego podatku przez podmiot zajmujący się składowiskiem — Koszty działalności składowiska — Dyrektywa 2000/35/WE — Odsetki za zwłokę)

(2010/C 100/02)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pontina Ambiente Srl

Strona pozwana: Regione Lazio

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria provinciale di Roma — Wykładnia art. 10 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182, s. 1), dyrektywy 2000/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 200, s. 35) oraz art. 12 WE, 14 WE, 43 WE i 46 WE — Uregulowania krajowe wprowadzające szczególny podatek od umieszczenia odpadów stałych na składowisku i zobowiązujące podmiot zajmujący się składowiskiem do zapłaty z góry tegoż podatku, który zostaje obliczony na podstawie ilości odpadów umieszczanych na składowisku i jest należny od podmiotu umieszczającego odpady na składowisku

Sentencja

1) Artykuł 10 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisów krajowych — takich jak przepisy będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym — nakładających na podmiot zajmujący się składowiskiem obowiązek zapłaty podatku, który winien zostać mu zwrócony przez jednostkę samorządu lokalnego umieszczającą odpady na składowisku, i przewidujących nałożenie na ten podmiot sankcji finansowych w razie spóźnionej zapłaty tego podatku, pod warunkiem jednak, że przepisy te są połączone ze środkami mającymi zapewnić, iż wspomniany podatek zostanie rzeczywiście zwrócony w krótkim terminie, a wszystkie koszty związane z odzyskaniem, a w szczególności koszty wynikające z opóźnienia w zapłacie kwot należnych z tego tytułu wspomnianemu podmiotowi od rzeczonyj jednostki samorządu lokalnego, w tym sankcje finansowe ewentualnie nałożone na ów podmiot ze względu na to opóźnienie, zostaną uwzględnione w ramach ceny, jaką ma zapłacić temu podmiotowi ta jednostka samorządu lokalnego. Do sądu krajowego należy sprawdzenie, czy te przesłanki zostały spełnione.

2) Artykuł 1, art. 2 pkt 1 i art. 3 dyrektywy 2000/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że kwoty należne podmiotowi zajmującemu się składowiskiem od jednostki samorządu lokalnego umieszczającej odpady na składowisku — takie jak kwoty należne z tytułu zwrotu podatku — są objęte zakresem stosowania rzeczonyj dyrektywy i że państwa członkowskie winny zatem zapewnić, zgodnie z jej art. 3, by w razie opóźnienia w płatności wspomnianych kwot, które może zostać przypisane tej jednostce samorządu lokalnego, ów podmiot mógł żądać zapłaty odsetek.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008.